

MIETTEITÄ TT ANSSI SIMOJOEN HAUTAJAISIIN

”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.

Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.” 1. Tess 4:13,14

Hyvä Marja ja kaikki perheenjäsenet, sukulaiset ja ystävät. On suuri kunnia olla yksi monista, jotka tänään puhuvat teille lohdutuksen ja toivon sanoja. Valitsin Paavalin Tessalonikalaiskirjeen kohdan painottaakseni sitä toivoa, joka meillä on Jeesuksessa. Haluan rohkaista teitä näillä sanoilla ja kehottaa teitä ripustautumaan Jeesukseen näinä vaikeina päivinä, kun surette ja muistelette rakasta puolisoa, isää, isoisää, pappistoveria, sukulaista ja ystävää.

Kun sain pyynnön puhua tässä muistojuhlissa oli vaikea valita sopivaa teemaa. Kolme aihetta nousi välittömästi mieleeni.

1. PUUTARHA

Käytän paljon aikaa eri kukkalajien kasvattamiseen ja olen ajatellut miten sopivalta tuntuisi vetää viimeinen hengenvetoni puutarhassa. Kristityn mielessä vallitsee kuva puutarhasta. Jeesus kuvaa kirkkoa puutarhaksi ja saarnaamaamme Sanaa siemeneksi, joka synnyttää elämän. On siunaus saada olla työntekijänä tällä pellolla.

Olemme tässä puutarhassa ensimmäisen puutarhan tapahtumien vuoksi. Siellä kuolema tuotiin maailmaan ensimmäisten vanhempiemme synnin seurauksena. Kuolemantuomion lisäksi saimme huoleksemme rikkaruohot ja ohdakkeet, kuten myös synnytystuskat. Elämämme sisältää monia ohdakkeita, myös sen kivun, jota tänään tunnemme menetettyämme rakkaan ystävämme.

Mutta tuossa ensimmäisessä puutarhassa annettiin Lupaus, joka antoi toivoa: Vapahtaja toisi lunastuksen. Vapahtajan matka Golgatalle alkoi myös puutarhassa, Getsemanessa, missä Jeesus rukoili: ”Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä.” Hänelle annettu malja oli pettäminen, kieltäminen, kärsimys, kuoleminen ja kuolema. Hänet vietiin puutarhaan, jossa oli hauta. Ja kolmantena päivänä Hän nousi synnin, kuoleman ja haudan voittaneena. Jeesuksen ylösnousemus merkitsee voittoa haudasta Sinulle ja minulle ja Anssille. Tässä on toivo matkalle, myös teidän matkallenne surun keskellä.

2. JEESUS EI KOSKAAN PETÄ

Tämä oli toinen teema, joka nousi mieleeni. Näin luki pienessä, kirjanmerkin muotoisessa laatassa, joka riippui vanhempieni kodin seinällä heidän 62 avioliittovuotensa ajan. Muistolaatan laajasti levinnyt sanoma on ollut keskeinen teema LHF:n lähetysnäyssä, jonka Anssin kanssa jaoimme. Sen viesti on, että Jeesus vastasi suurimpaan tarpeeseemme, Hän ei meitä pettänyt. Suurin tarpeemme oli syntien anteeksiantamus. Järkkymättä Hän käänsi kasvonsa kantaakseen ristin ja kärsimyksensä, kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta Hän täytti tarpeemme. Jeesus ansaitsi anteeksiannon, iankaikkisen elämän ja ylösnousemuksen Anssille ja meistä itse kullekin. Tänään kysynkin sinulta: jos Hän kykenee vastaamaan suurimpaan tarpeeseemme, eikö Hän hoitaisi myös niistä vähäisimmät? Tänään Hän on keskellämme tarjoten meille toivoa ja voimaa. JEESUS EI KOSKAAN PETÄ.

3. PURJEHTIMINEN

Varmasti jokainen tietää, että Anssi rakasti purjehtimista. Tieto Anssin kuolemasta saavutti minut, kun olin valmistelemassa LHF:n historian toista osaa otsikolla JEESUS EI KOSKAAN PETÄ. Oli ironista, että kirjan ensimmäinen luku alkaa Anssin ja minun välisillä viesteillä ajalta, jolloin Anssi uskollisesti työskenteli Lutheran Heritage Foundationin Afrikan työn varapääjohtajana. Sallinette minun liittää tähän lainauksen tuosta luvusta, myös viestin, jonka kerran lähetin Anssille.

Se sisältää tohtori Simojoen ja minun välistä ajatustenvaihtoa, pohtiessamme mennyttä. Kirjoitimme purjehdukseen liittyvin sanankääntein. Tohtori Simojolle purjehtiminen oli tuttu harrastus, asuihan hän Pohjanlahden rannalla Uudessakaupungissa.

Rakas ystäväni Anssi,

'Kolmikärki' on hyvä alus niin Euroopan vesillä kuin myös etäisemmällä merillä. Se on jyrkät laiva täynnä kallisarvoista lastia: Jumalan Sanaa ja Hänen tekojaan. Monet hyvät merimiehet auttavat pitämään oikean kurssin. Muistelen yhteisiä purjehdusretkiämme Afrikan valta- ja sivuteillä. Nyt liikut kohti Etiopian salmia, pestaat Gurhanin luotaamaan vesiä. Hänen tulonsa Kareeniin, sitä seurannut työ LHF:n kääntäjänä ja nyt hänen henkilökohtainen matkansa opintojen loppuunsaattamiseksi, samalla kääntäen ruorin kohti Etiopian Jijigan rantoja. Toivomme, että näillä kartoittamattomilla vesillä löytyy satama, johon on mahdollista perustaa Somalian luterilainen kirkko. Jumalan Sanan kompassin näyttäessä suuntaa päästään turvallisesti rantaan.

"Kolmikärkinen kansainvälinen laiva" saa seilata menestyksekkäästi LHF:n, LHF-Afrikan ja Suomen lähetyshiippakunnan lippujen alla.

Kuka olisi arvannut kokoontuessamme Karenin kotinne takapihan kapteeninpöydän äärelle, että unelmamme toteutuisivat, vaikka kaleerissa nyt seilaavatkin eri tekijät ja järjestöt kuin silloin ajattelimme. Eivätpä edes yötaivaan kaukaiset tähdet selkeästi osoittaneet, mitä tulisi tapahtumaan. Minulla on edelleen kuva meistä kahdesta toverista viidakkohatuissamme siemailemassa teetä. Pöydällä ei ollut levällään merikortteja, mutta joitakin kaukaisia satamia sen äärellä hahmottelimme. Sama asetelma toistui istuessamme puun alla Khartumin vierasmajan edustalla; jälleen suunnittelimme ja hahmottelimme uutta.

Nyt laiva ohjataan Suomen lahden kuohuviin vesiin, missä vaarat ovat jäälauttoja ja matalikkoja vakavammat. Matkan edetessä kapteeneita on sysätty pois ruorista ja kouluttamattomampia, vähemmän jaloja kippareita on astunut tilalle, ottaen laivan haltuunsa laiminlyöden ja jopa halveksien karttoja. Erinomaisten kipparien kapteeninkirjat on heitetty yli laidan ja heidät on erotettu palveluksesta. Vanhat merikortit ja kompassit nyt opastavat ja ohjaavat kohti hiippakunta-maata. Siellä uusi laiva on kastettu ja laskettu vesille. Uusia satamia rakennetaan ja majakat viitoittavat väylän. Suomen luterilainen lähetyshiippakunta on tullut pelastusveneeksi, jonka perämiehet ovat opiskelleet ja tulleet tuntemaan Sanan ilmoituksen, joka johdattaa tuhannet taivaallisen sataman uusille rannoille. Muita kutsutaan tähän laivaan - ei uuteen ja kiiltävään, vaan purteen, joka on seilannut vanhaa väylää kurssinsa pitäen. Sinua kutsutaan astumaan laivaan, kuuntelemaan ja ottamaan vaarin varoituksesta: "Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka esi-isäsi ovat asettaneet." Kun näet edessäsi sataman valot tunnista se turvapaikaksi. Kiinnitä ankkurisi Jumalan Sanan lujaan Totuuteen.

Seilaa, oi sieluni, eteenpäin, tule juomaan ja syömään,
On ateriasi ainetta jaloa, taivaan portti Sinulle totisesti avoinna

Seilaa eteenpäin, oi purjeesi nosta, tehtävämme ei ole epäonnistuva
Vaikka tuulissa riepotellaan, Herran armo on apuni varma.

Matka on päättynyt, satama saavutettu. Kiinnitettyään ankkurinsa lujasti Jumalan Sanan Totuuteen, Jumalan armosta puoliso, isänne, työtoveri, ystävä on turvassa taivaan satamassa. Jumalalle olkoon kiitos ja kunnia Hänen yltäkyläisestä armostaan. JEESUS EI KOSKAAN PETÄ. RIPUSTAUDU HÄNEEN JA SEILAA ETEENPÄIN. Hoida puutarhaasi, kunnes saat kutsun tulla kotiin.

Merimiestoveri,

Pastori, Teologian Tohtori Robert Rahn. 31.7.2020